

KINH ĐẠI BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 313

Phẩm 44: CHÚNG DỤ (3)

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, chúng sinh trụ nơi Bồ-tát thừa không có phương tiện thiện xảo như thế nào?

Phật dạy:

–Này Thiện Hiện, nếu chúng sinh trụ nơi Bồ-tát thừa, từ khi mới phát tâm, không có phương tiện thiện xảo tu hành Bồ thí ba-la-mật-đa, không có phương tiện thiện xảo tu hành Tịnh giới ba-la-mật-đa, không có phương tiện thiện xảo tu hành An nhẫn ba-la-mật-đa, không có phương tiện thiện xảo tu hành Tinh tấn ba-la-mật-đa, không có phương tiện thiện xảo tu hành Tĩnh lự ba-la-mật-đa, không có phương tiện thiện xảo tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, thì này Thiện Hiện, chúng sinh trụ nơi Bồ-tát thừa ấy, khi tu Bồ thí nghĩ thế này: Ta tu hành bồ thí, người kia nhận của ta bồ thí, ta cho vật như vậy; khi tu Tịnh giới, nghĩ thế này: Ta giữ giới, giới là đối tượng ta giữ, ta thành tựu giới ấy; khi tu An nhẫn, nghĩ thế này: Ta tu an nhẫn, kia là đối tượng ta nhẫn, ta thành tựu nhẫn ấy; khi tu Tinh tấn, nghĩ thế này: Ta tu tinh tấn, ta vì tinh tấn này, ta tu tinh tấn, ta vì tinh tấn này, ta đủ tinh tấn ấy; khi tu Tĩnh lự, nghĩ thế này: Ta đang tu định, ta vì tu định này, ta thành tựu định ấy; khi tu Bát-nhã, nghĩ thế này: Ta đang tu tuệ, ta vì tu tuệ này, ta thành tựu tuệ ấy.

Lại nữa Thiện Hiện, chúng sinh trụ nơi Bồ-tát thừa này, khi tu Bồ thí, chấp có bồ thí ấy, chấp nguyên do của bồ thí này, chấp bồ thí ấy là ngã sở rồi sinh tâm kiêu mạn; khi tu Tịnh giới, chấp có tịnh giới ấy, chấp nguyên do của tịnh giới này, chấp tịnh giới ấy là ngã sở rồi sinh tâm kiêu mạn; khi tu An nhẫn, chấp có an nhẫn ấy, chấp nguyên do của an nhẫn này, chấp an nhẫn ấy là ngã sở rồi sinh tâm kiêu mạn; khi tu Tinh tấn, chấp có tinh tấn ấy, chấp nguyên do của tinh tấn này, chấp tinh tấn ấy là ngã sở rồi sinh tâm kiêu mạn; khi tu Tĩnh lự, chấp có tĩnh lự ấy, chấp nguyên do của tĩnh lự này, chấp tĩnh lự ấy là ngã sở rồi sinh tâm kiêu mạn; khi tu Bát-nhã, chấp có Bát-nhã ấy, chấp nguyên do của Bát-nhã này, chấp Bát-nhã ấy là ngã sở rồi sinh tâm kiêu mạn. Vì sao? Vì trong Bồ thí ba-la-mật-đa không có sự phân biệt như thế, cũng chẳng như sự phân biệt kia. Vì sao? Vì chẳng phải đến bờ bên này, bờ bên kia là tướng của Bồ thí ba-la-mật-đa. Trong Tịnh giới ba-la-mật-đa không có sự phân biệt như thế, cũng chẳng như sự phân biệt kia. Vì sao? Vì chẳng phải đến bờ bên này, bờ bên kia là tướng của Tịnh giới ba-la-mật-đa. Trong An nhẫn ba-la-mật-đa không có sự phân biệt như thế, cũng chẳng như sự phân biệt kia. Vì sao? Vì chẳng phải đến bờ bên này, bờ bên kia là tướng của An nhẫn ba-la-mật-đa. Trong Tinh tấn ba-la-mật-đa không có sự phân biệt như thế, cũng chẳng như sự phân biệt kia. Vì sao? Vì chẳng phải đến bờ bên này, bờ bên kia là tướng của Tinh tấn ba-la-mật-đa. Trong Tĩnh lự ba-la-mật-đa không có sự phân biệt như thế, cũng chẳng như sự phân biệt kia. Vì sao? Vì chẳng phải đến bờ bên này, bờ bên kia là tướng của Tĩnh lự ba-la-mật-đa. Trong Bát-nhã ba-la-mật-đa không có sự phân biệt như thế, cũng

chẳng như sự phân biệt kia. Vì sao? Vì chẳng phải đến bờ bên này, bờ bên kia là tướng của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Này Thiện Hiện, chúng sinh trụ nơi Bồ-tát thừa ấy vì chẳng biết rõ tướng của bờ bên này, bờ bên kia nên chẳng thể nhiếp thọ Bồ thí ba-la-mật-đa, chẳng thể nhiếp thọ Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa; chẳng thể nhiếp thọ pháp không bên trong, chẳng thể nhiếp thọ pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đối khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh; chẳng thể nhiếp thọ chân như, chẳng thể nhiếp thọ pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn; chẳng thể nhiếp thọ Thánh đế khổ, chẳng thể nhiếp thọ Thánh đế tập, diệt, đạo; chẳng thể nhiếp thọ bốn Tĩnh lự, chẳng thể nhiếp thọ bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc; chẳng thể nhiếp thọ tám Giải thoát, chẳng thể nhiếp thọ tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ; chẳng thể nhiếp thọ bốn Niệm trụ, chẳng thể nhiếp thọ bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đăng giác, tám chi Thánh đạo; chẳng thể nhiếp thọ pháp môn giải thoát Không, chẳng thể nhiếp thọ pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện; chẳng thể nhiếp thọ mười địa Bồ-tát; chẳng thể nhiếp thọ năm loại mắt, chẳng thể nhiếp thọ sáu phép thần thông; chẳng thể nhiếp thọ mười lực của Phật, chẳng thể nhiếp thọ bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng; chẳng thể nhiếp thọ pháp không quên mất, chẳng thể nhiếp thọ tánh luôn luôn xả; chẳng thể nhiếp thọ trí Nhất thiết, chẳng thể nhiếp thọ trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng; chẳng thể nhiếp thọ tất cả pháp môn Đà-la-ni, chẳng thể nhiếp thọ tất cả pháp môn Tam-ma-địa; chẳng thể nhiếp thọ tất cả hạnh Đại Bồ-tát; chẳng thể nhiếp thọ quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật.

Này Thiện Hiện, do nhân duyên ấy, nên chúng sinh trụ nơi Bồ-tát thừa này rơi vào địa vị Thanh văn hoặc Độc giác, chẳng chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.

Này Thiện Hiện, cũng như vậy, các thiện nam, thiện nữ trụ nơi Bồ-tát thừa, do chẳng nhiếp thọ Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, cũng chẳng nhiếp thọ phương tiện thiện xảo, nên thoái chuyển xuống địa vị Thanh văn và Độc giác, chẳng chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.

Bấy giờ, Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

– Bạch Thế Tôn, vì sao các thiện nam, thiện nữ trụ nơi Bồ-tát thừa, vì thường nhiếp thọ Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, cũng thường nhiếp thọ các phương tiện thiện xảo, nên chẳng rơi vào địa vị Thanh văn và Độc giác, mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột?

Phật dạy:

– Này Thiện Hiện, có các thiện nam, thiện nữ trụ nơi Bồ-tát thừa, từ khi mới phát tâm, lìa chấp ngã và ngã sở tu hành Bồ thí ba-la-mật-đa, lìa chấp ngã và ngã sở tu hành Tịnh giới ba-la-mật-đa, lìa chấp ngã và ngã sở tu hành An nhẫn ba-la-mật-đa, lìa chấp ngã và ngã sở tu hành Tinh tấn ba-la-mật-đa, lìa chấp ngã và ngã sở tu hành Tĩnh lự ba-la-mật-đa, lìa chấp ngã và ngã sở tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Này Thiện Hiện, thiện nam, thiện nữ này, khi tu Bồ thí, chẳng nghĩ thế này: Ta tu

bố thí, kẻ kia nhận của ta bố thí, ta bố thí vật như vậy; khi tu Tịnh giới, chẳng nghĩ thế này: Ta giữ giới, giới là đối tượng ta giữ, ta thành tựu giới ấy; khi tu An nhẫn, chẳng nghĩ thế này: Ta tu an nhẫn, kia là đối tượng ta nhẫn, ta thành tựu nhẫn ấy; khi tu Tinh tấn, chẳng nghĩ thế này: Ta tu tinh tấn, ta vì tinh tấn này, ta đạt đủ tinh tấn ấy; khi tu Tĩnh lự, chẳng nghĩ thế này: Ta tu định, ta vì định này, ta thành tựu định ấy; khi tu Bát-nhã, chẳng nghĩ thế này: Ta tu tuệ, ta vì tu tuệ này, ta thành tựu tuệ ấy.

Lại nữa Thiện Hiện, các thiện nam, thiện nữ trụ nơi Bồ-tát thừa này, khi tu Bố thí, chẳng chấp có bố thí, chấp nguyên do của bố thí này, chẳng chấp bố thí ấy là ngã sở; khi tu Tịnh giới, chẳng chấp có tịnh giới, chẳng chấp nguyên do của tịnh giới này, chẳng chấp tịnh giới ấy là ngã sở; khi tu An nhẫn, chẳng chấp có an nhẫn, chẳng chấp nguyên do của an nhẫn này, chẳng chấp an nhẫn ấy là ngã sở; khi tu Tinh tấn, chẳng chấp có tinh tấn, chẳng chấp nguyên do của tinh tấn này, chẳng chấp tinh tấn ấy là ngã sở; khi tu Tĩnh lự, chẳng chấp có tĩnh lự, chẳng chấp nguyên do của tĩnh lự này, chẳng chấp tĩnh lự ấy là ngã sở; khi tu Bát-nhã, chẳng chấp có Bát-nhã, chẳng chấp nguyên do của Bát-nhã này, chẳng chấp Bát-nhã ấy là ngã sở. Vì sao? Vì trong Bố thí ba-la-mật-đa không có sự phân biệt như vậy để có thể khởi chấp ấy. Vì sao? Vì xa lìa bờ bên này, bờ bên kia là tướng của Bố thí ba-la-mật-đa; trong Tịnh giới ba-la-mật-đa không có sự phân biệt như vậy để có thể khởi chấp ấy. Vì sao? Vì xa lìa bờ bên này, bờ bên kia là tướng của Tịnh giới ba-la-mật-đa; trong An nhẫn ba-la-mật-đa không có sự phân biệt như vậy để có thể khởi chấp ấy. Vì sao? Vì xa lìa bờ bên này, bờ bên kia là tướng của An nhẫn ba-la-mật-đa; trong Tinh tấn ba-la-mật-đa không có sự phân biệt như vậy để có thể khởi chấp ấy. Vì sao? Vì xa lìa bờ bên này, bờ bên kia là tướng của Tinh tấn ba-la-mật-đa; trong Tĩnh lự ba-la-mật-đa không có sự phân biệt như vậy để có thể khởi chấp ấy. Vì sao? Vì xa lìa bờ bên này, bờ bên kia là tướng của Tĩnh lự ba-la-mật-đa; trong Bát-nhã ba-la-mật-đa không có sự phân biệt như vậy để có thể khởi chấp ấy. Vì sao? Vì xa lìa bờ bên này, bờ bên kia là tướng của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Này Thiện Hiện, các thiện nam, thiện nữ trụ nơi Bồ-tát thừa này, vì biết rõ tướng bờ bên này, bờ bên kia nên có thể nhiếp thọ Bố thí, Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tĩnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa, chẳng rơi vào địa vị Thanh văn và Độc giác, mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột; lại có thể nhiếp thọ pháp không bên trong, pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đối khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh, chẳng rơi vào địa vị Thanh văn và Độc giác, mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột. Lại có thể nhiếp thọ chân như, pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, chẳng rơi vào địa vị Thanh văn và Độc giác, mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột. Lại có thể nhiếp thọ Thánh đế khổ, Thánh đế tập, diệt, đạo, chẳng rơi vào địa vị Thanh văn và Độc giác, mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột. Lại có thể nhiếp thọ bốn Tĩnh lự, bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, chẳng rơi vào địa vị Thanh văn và Độc giác, mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột. Lại có thể nhiếp thọ tám Giải thoát, tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ, chẳng rơi vào địa vị Thanh văn và Độc giác, mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột. Lại

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

có thể nhiếp thọ bốn Niệm trụ, bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đăng giác, tám chi Thánh đạo, chẳng rơi vào địa vị Thanh văn và Độc giác, mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột. Lại có thể nhiếp thọ pháp môn giải thoát Không, pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện, chẳng rơi vào địa vị Thanh văn và Độc giác, mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột. Lại có thể nhiếp thọ mười địa Bồ-tát, chẳng rơi vào địa vị Thanh văn và Độc giác, mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột. Lại có thể nhiếp thọ năm loại mắt, sáu phép thần thông, chẳng rơi vào địa vị Thanh văn và Độc giác, mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột. Lại có thể nhiếp thọ mười lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng, chẳng rơi vào địa vị Thanh văn và Độc giác, mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột. Lại có thể nhiếp thọ pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả, chẳng rơi vào địa vị Thanh văn và Độc giác, mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột. Lại có thể nhiếp thọ trí Nhất thiết, trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng, chẳng rơi vào địa vị Thanh văn và Độc giác, mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột. Lại có thể nhiếp thọ tất cả pháp môn Đà-la-ni, tất cả pháp môn Tam-ma-địa, chẳng rơi vào địa vị Thanh văn và Độc giác, mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột. Lại có thể nhiếp thọ tất cả hạnh Đại Bồ-tát, chẳng rơi vào địa vị Thanh văn và Độc giác, mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột. Lại có thể nhiếp thọ quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật, chẳng rơi vào địa vị Thanh văn và Độc giác, mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, chúng sinh trụ Bồ-tát thừa có thừa có phương tiện thiện xảo như thế nào?

Phật dạy:

–Này Thiện Hiện, nếu chúng sinh trụ Bồ-tát thừa, từ khi mới phát tâm, có phương tiện thiện xảo tu hành Bồ thí ba-la-mật-đa, có phương tiện thiện xảo tu hành Tịnh giới ba-la-mật-đa, có phương tiện thiện xảo tu hành An nhẫn ba-la-mật-đa, có phương tiện thiện xảo tu hành Tinh tấn ba-la-mật-đa, có phương tiện thiện xảo tu hành Tĩnh lự ba-la-mật-đa, có phương tiện thiện xảo tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, thì này Thiện Hiện, chúng sinh trụ nơi Bồ-tát thừa ấy, khi tu Bồ thí, chẳng nghĩ thế này: Ta tu hành bồ thí, kẻ kia nhận của ta bồ thí, ta bồ thí vật như vậy; khi tu Tịnh giới, chẳng nghĩ thế này: Ta giữ giới, giới là đối tượng ta giữ, ta thành tựu giới ấy; khi tu An nhẫn, chẳng nghĩ thế này: Ta tu nhẫn, kia là đối tượng ta nhẫn, ta thành tựu nhẫn ấy; khi tu Tinh tấn, chẳng nghĩ thế này: Ta tinh tấn, ta vì tinh tấn này, ta đủ tinh tấn ấy; khi tu Tĩnh lự, chẳng nghĩ thế này: Ta tu định, ta vì tu định này, ta thành tựu định ấy; khi tu Bát-nhã, chẳng nghĩ thế này: Ta tu tuệ, ta vì tu tuệ này, ta thành tựu tuệ ấy.

Lại nữa Thiện Hiện, chúng sinh trụ nơi Bồ-tát thừa này, khi tu Bồ thí, chẳng chấp có bồ thí này, chẳng chấp nguyên do của bồ thí này, chẳng chấp bồ thí là ngã sở, cũng chẳng kiêu mạn; khi tu Tịnh giới, chẳng chấp có tịnh giới, chẳng chấp nguyên do của tịnh giới này, chẳng chấp tịnh giới là ngã sở, cũng chẳng kiêu mạn; khi tu An nhẫn, chẳng chấp có an nhẫn, chẳng chấp nguyên do của an nhẫn này, chẳng chấp an nhẫn là ngã sở, cũng chẳng kiêu mạn; khi tu Tinh tấn, chẳng chấp có tinh tấn, chẳng chấp nguyên do của tinh tấn này, chẳng chấp tinh tấn là ngã sở, cũng chẳng kiêu mạn; khi tu Tĩnh lự, chẳng chấp có tĩnh lự, chẳng chấp nguyên do của tĩnh lự này, chẳng chấp tĩnh lự là ngã sở, cũng chẳng kiêu mạn; khi tu Bát-nhã, chẳng chấp có Bát-nhã, chẳng chấp nguyên do của Bát-nhã này, chẳng chấp Bát-nhã ấy là ngã sở, cũng chẳng kiêu mạn. Vì

sao? Vì trong Bồ thí ba-la-mật-đa không có sự phân biệt như vậy, cũng chẳng như sự phân biệt kia. Vì sao? Vì chẳng phải đến bờ bên này, bờ bên kia là tướng của Bồ thí ba-la-mật-đa; trong Tịnh giới ba-la-mật-đa không có sự phân biệt như vậy, cũng chẳng như sự phân biệt kia. Vì sao? Vì chẳng phải đến bờ bên này, bờ bên kia là tướng của Tịnh giới ba-la-mật-đa; trong An nhẫn ba-la-mật-đa không có sự phân biệt như vậy, cũng chẳng như sự phân biệt kia. Vì sao? Vì chẳng phải đến bờ bên này, bờ bên kia là tướng của An nhẫn ba-la-mật-đa; trong Tinh tấn ba-la-mật-đa không có sự phân biệt như vậy, cũng chẳng như sự phân biệt kia. Vì sao? Vì chẳng phải đến bờ bên này, bờ bên kia là tướng của Tinh tấn ba-la-mật-đa; trong Tịch lự ba-la-mật-đa không có sự phân biệt như vậy, cũng chẳng như sự phân biệt kia. Vì sao? Vì chẳng phải đến bờ bên này, bờ bên kia là tướng của Tịch lự ba-la-mật-đa; trong Bát-nhã ba-la-mật-đa không có sự phân biệt như vậy, cũng chẳng như sự phân biệt kia. Vì sao? Vì chẳng phải đến bờ bên này, bờ bên kia là tướng của Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Này Thiện Hiện, chúng sinh trụ nơi Bồ-tát thừa này, vì biết rõ tướng bờ bên này, bờ bên kia nên có thể nhiếp thọ Bồ thí, Tịnh giới, An nhẫn, Tinh tấn, Tịch lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa, chẳng rơi vào địa vị Thanh văn và Độc giác, mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tốt; lại có thể nhiếp thọ phương tiện thiện xảo, chẳng rơi vào địa vị Thanh văn và Độc giác, mau chứng đắc quả vị Giác ngộ. Lại có thể nhiếp thọ pháp không bên trong, pháp không bên ngoài, pháp không cả trong ngoài, pháp không không, pháp không lớn, pháp không thắng nghĩa, pháp không hữu vi, pháp không vô vi, pháp không rốt ráo, pháp không không biên giới, pháp không tản mạn, pháp không không đối khác, pháp không bản tánh, pháp không tự tướng, pháp không cộng tướng, pháp không nơi tất cả pháp, pháp không chẳng thể nắm bắt được, pháp không không tánh, pháp không tự tánh, pháp không không tánh tự tánh, chẳng rơi vào địa vị Thanh văn và Độc giác, mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tốt. Lại có thể nhiếp thọ chân như, pháp giới, pháp tánh, tánh không hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sinh, pháp định, pháp trụ, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới chẳng thể nghĩ bàn, chẳng rơi vào địa vị Thanh văn và Độc giác, mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tốt. Lại có thể nhiếp thọ Thánh đế khổ, Thánh đế tập, diệt, đạo, chẳng rơi vào địa vị Thanh văn và Độc giác, mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tốt. Lại có thể nhiếp thọ bốn Tịch lự, bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, chẳng rơi vào địa vị Thanh văn và Độc giác, mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tốt. Lại có thể nhiếp thọ tám Giải thoát, tám Thắng xứ, chín Định thứ đệ, mười Biến xứ, chẳng rơi vào địa vị Thanh văn và Độc giác, mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tốt. Lại có thể nhiếp thọ bốn Niệm trụ, bốn Chánh đoạn, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy chi Đẳng giác, tám chi Thánh đạo, chẳng rơi vào địa vị Thanh văn và Độc giác, mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tốt. Lại có thể nhiếp thọ pháp môn giải thoát Không, pháp môn giải thoát Vô tướng, Vô nguyện, chẳng rơi vào địa vị Thanh văn và Độc giác, mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tốt. Lại có thể nhiếp thọ mười địa Bồ-tát, chẳng rơi vào địa vị Thanh văn và Độc giác, mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tốt. Lại có thể nhiếp thọ năm loại mắt, sáu phép thần thông, chẳng rơi vào địa vị Thanh văn và Độc giác, mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tốt. Lại có thể nhiếp thọ mười lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả, mười tám pháp Phật bất cộng, chẳng rơi vào địa vị Thanh văn và Độc giác, mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tốt. Lại có thể nhiếp thọ pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả, chẳng rơi vào địa vị Thanh văn và Độc giác, mau chứng đắc quả vị Giác

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

ngộ cao tột. Lại có thể nhiếp thọ trí Nhất thiết, trí Đạo tướng, trí Nhất thiết tướng, chẳng rơi vào địa vị Thanh văn và Độc giác, mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột. Lại có thể nhiếp thọ tất cả pháp môn Đà-la-ni, tất cả pháp môn Tam-ma-địa, chẳng rơi vào địa vị Thanh văn và Độc giác, mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột. Lại có thể nhiếp thọ tất cả hạnh Đại Bồ-tát, chẳng rơi vào địa vị Thanh văn và Độc giác, mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột. Lại có thể nhiếp thọ quả vị Giác ngộ cao tột của chư Phật, chẳng rơi vào địa vị Thanh văn và Độc giác, mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.

Này Thiện Hiện, như vậy, các thiện nam, thiện nữ trụ nơi Bồ-tát thừa vì có khả năng nhiếp thọ Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, cũng có khả năng nhiếp thọ phương tiện thiện xảo nên chẳng rơi vào địa vị Thanh văn và Độc giác, mau chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột.

M